

Når vi nu diskuterer statens udnyttelse af tinglyst forkøbsret på frijord, vil jeg sige, at hvis vi kigger tilbage og f.eks. ser på år 2000, fik man forelagt 192 sager og gjorde brug af retten i 5 sager – i alt 42 ha jord – og det følger faktisk meget fint situationen op igennem årene. I 2001 var der 169 sager, hvor man igen gjorde brug af retten i 5 af sagerne; i 2003 var der 164 sager, hvor man faktisk kun gjorde brug af retten i 1 sag; og i 2004 181 sager, hvor man gjorde brug af retten i 6 sager, men hvor det kun var halvt så stort et areal, som det var i 2000.

Så der tegner sig et billede af, at det er meget lidt, man anvender denne forkøbsret. Men derfor kan det jo sagtens være, at det i nogle enkelte tilfælde alligevel sker på et grundlag, som ikke er hensigtsmæssigt, og der vil jeg over for bl.a. SF's ordfører, men også andre, der har nævnt det, tilkendegive, at det er jeg meget indstillet på at se på. Og når vi går ind i debatten, tror jeg, det er bedst, at vi kan gå i dybden og tage et par eksempler ud og se på: Hvor er det lige nøjagtig, at snitfladen skal ligge henne? Den drøftelse tager jeg meget gerne.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Under min ordførertale stillede jeg et konkret spørgsmål til ministeren, som ministeren ikke besvarede, så jeg skal lige gentage det.

Spørgsmålet lød: Kan ministeren stå inde for, at statens repræsentanter altid har været ude at besigtige arealerne, før de gør forkøbsretten gældende? For i modsat fald må man jo sige, at det er sådan en lidt teoretisk afgørelse, der bliver truffet om, hvorvidt det nu er noget, der har landbrugsmæssig værdi eller ej.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Der er jo et sæt spilleregler for, hvordan man skal afgøre det. Man skal indhente den fornødne viden til vedkommende sags afgørelse.

Jeg kan ikke stå her og sige til hr. Kristen Touborg, om det i hvert eneste af de 181 tilfælde er sådan, at arealerne er blevet besigtiget. Jeg kan kun sige, at jeg klart går ud fra de spilleregler, der ligger her, altså at man finder den viden og har de oplysninger, der skal til, for at man kan træffe afgørelsen om, hvorvidt det her areal falder ind under den definition. Jeg vil da gerne tage en debat om det, men jeg kan ikke stå her

og sige, at sådan vil det f.eks. være i alle de 181 sager.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg er helt enig med ministeren i, at det nok ville være spild af ressourcer at jage statens embedsmænd ud til de 181 sager og besigtige dem alle sammen, men jeg synes på den anden side, at det er meget vigtigt, at statens repræsentanter har været ude i de 6 sager, hvor man har gjort klart, at man vil gøre forkøbsretten gældende, for det er jo her, der er et dilemma mellem borgeren og staten. Og der synes jeg, det er meget uhensigtsmæssigt, hvis det skulle være tilfældet, at man, når man gør forkøbsretten gældende, ikke har besigtiget arealet på forhånd.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg synes, det er helt naturligt, at der indgår en besigtigelse. Det vil jeg da gerne sige. Så hvis det er det, hr. Kristen Touborg spørger til, så er det jo sådan.

Men jeg er bare nødt til at sige, at når man har så mange sager og der er nogle spilleregler for, hvordan man skal indhente de oplysninger, kan det jo også i nogle tilfælde være, at det simpelt hen er så åbenlyst, f.eks. ved at man får oplyst jordens bonitet osv. Så jeg vil ikke stå her i dag og sige, at det kan jeg bare stå inde for uden at vide præcis, hvad det er for sager, vi taler om.

Jeg er meget enig i, at vi skal sikre, at det selvfølgelig også for borgerne foregår på en tryk måde, og det er jeg indstillet på at vi foretager en analyse af.

Kl. 10.35

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.